

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 48
Hyväksytty: FCI 12.3.1999
SKL-FKK:n valtuusto 16.11.1996

KARJALANKARHUKOIRA (KARJALANKARHUKOIRA) Suomalainen rotu

1/4

KÄYTTÖTARKOITUS: Pääasiassa hirven ja karhun metsästyksen käytettävä pysäyttävä koira. Metsästysintoinen, varsin itsenäisesti, mutta kuitenkin yhteistyöhaluisesti riistalla työskentelevä koira, joka ilmaisee riistan haukkumalla. Aistit, erikoisesti hajuaisti, ovat tarkat, joten rotu soveltuu suurriistan metsästyksen. Erittäin hyvä suuntavaisto.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rodun alkuperänä pidetään Komin koiraa, jota kutsuttiin myös syrjäänien koiraksi. Kantakoirat ovat kuitenkin lähtöisin Laatokan Karjalasta, Aunuksesta ja Vienasta, joissa niitä käytettiin kaiken riistan metsästyksen. Jalostus aloitettiin 1936, jolloin tavoitteeksi asetettiin vankka, suurriistaa haukkuva koira. Tällöin rodun nimeksi sovittiin karjalankarhukoira. Ensimmäiset rotumerkit hyväksyttiin 1945. Ensimmäiset yksilöt rekisteröitiin 1946. Nykyisin rotu on yleinen Suomessa.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, vankkarakenteinen, voimakas, korkeuttaan vain hieman pitempi, tuuheaturkkinen, pystykorvainen koira.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituus on vain hieman säkäkorkeutta suurempi. Rintakehän syvyys on noin puolet säkäkorkeudesta. Kuonon pituuden suhde kallon pituuteen on noin 2 : 3. Kallon pituus on suunnilleen sama kuin sen leveys ja korkeus.

KÄYTTÄYTYMINEN/LUONNE: Tasapainoinen, hieman itseensä sulkeutunut, rohkea ja sisukas. Erittäin itsevarma, saattaa käyttäytyä aggressiivisesti toisia koiria, muttei koskaan ihmistä kohtaan. Voimakas taistelutahto.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KARJALANKARHUKOIRA

2/4

PÄÄ: Edestä katsoen kolmiomainen.

KALLO-OSA: Leveä, hieman kaartuva sekä edestä että sivulta katsottuna. Levein kohta on korvien välissä. Otsauurre on hyvin matala.

OTSAPENGER: Loiva, melko pitkä kaartuen tasaisesti kohti kalloa. Kulmakaaret ovat vain hieman kehittyneet.

KIRSU: Suuri ja musta.

KUONO-OSA: Syvä, kärkeä kohti vain hieman kapeneva. Kuononselkä on suora.

HUULET: Ohuehkot ja tiiviisti sulkeutuvat.

LEUAT/HAMPAAT/PURENTA: Leuat erittäin voimakkaat. Hampaat ovat hyvin kehittyneet ja säännöllisesti kiinnittyneet; normaali hammaskaavio. Tiivis, leikkaava purenta.

POSKET: Voimakkaat poskikaaret.

SILMÄT: Verrattain pienet, hieman soikeat. Eriasteisen ruskeat, eivät koskaan saa olla keltaiset. Ilme on valpas ja terävä.

KORVAT: Pystyt, melko ylös kiinnittyneet, keskikokoiset ja kärjistään hieman pyöristyvät.

KAULA: Jäntevä, keskipitkä, kaartuva ja paksu karvan peittämä. Ei löysää kaulanahkaa.

RUNKO

SÄKÄ: Etenkin uroksilla selvästi erottuva, nartuilla vaatimattomampi.

SELKÄ: Suora ja jäntevä.

LANNE: Lyhyt ja lihaksikas.

LANTIO: Leveä, voimakas ja hieman viisto.

RINTAKEHÄ: Tilava, ei kovin leveä, melko pitkä, suunnilleen kyynärpään tasalle ulottuva. Kylkiluut ovat hieman kaartuneet. Eturinta on selvä, ei kuitenkaan kovin voimakas.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on loivasti kohoava.

HÄNTÄ: Korkealle kiinnittynyt, keskipitkä, selän päälle kaartuva, koskettaen kärkeä sivulla tai selän päällä. Synnyttäminen töpöhäntä suvaitaan.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Vahvat ja voimakasluustoiset. Edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset. Olkavarso ja lapa ovat lähes samanpituiset, kyynärvarso on hieman pitempi.

LAVAT: Suhteellisen viistot ja lihaksikkaat.

OLKAVARRET: Hieman viistot ja voimakkaat.

KARJALANKARHUKOIRA

3/4

KYYNÄRPÄÄT: Suoraan taakse suuntautuvat, lavan yläkärjen kautta vedetyn pystysuoran linjan kohdalle sijoittuneet.

KYYNÄRVARRET: Vankat ja pystysuorat.

RANTEET: Joustavat, vain vähän taipuneet.

VÄLIKÄMMENET: Keskipitkät, hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Tiiviit, korkeat, pyöreähköt ja eteenpäin suuntautuneet. Päkiät ovat kimmoiset ja sivuilta tiheän karvan suojaamat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Vahvat ja lihaksikkaat, takaa katsoen suorat ja yhden-suuntaiset.

REIDET: Leveät, pitkät ja vahvalihaksiset.

POLVET: Eteenpäin suuntautuneet; polvikulma keskisuuri. Raajan etulinja on tasaisesti kaartuva.

SÄÄRET: Pitkät ja jäntevät.

KINTEREET: Matalalla; kinnerkulmat selvät.

VÄLIJALAT: Lyhyet ja voimakkaat, pystyasentoiset.

KÄPÄLÄT: Tiiviit, etukäpäliä hieman pitemmät ja matalammat. Päkiät ovat kimmoiset ja sivuilta tiheän karvan suojaamat.

LIIKKEET: Keveät, maatavoittavat ja vaivattomat. Vaihtaa herkästi ravin laukaksi, joka on mieluisin liikuntamuoto. Raajojen liike on yhdensuuntaista.

NAHKA: Kauttaaltaan tiivis ja poimuton.

KARVAPEITE

KARVA: Peitinkarva on karkeaa ja suoraa, kaulassa, selässä ja reisien takaosassa pitempää kuin muualla. Pohjavilla on pehmeää ja tiivistä.

VÄRI: Musta, joka voi olla himmeä tai vivahtaa hieman ruskeaan. Useimmiten valkoiset, jyrkkäreunaiset merkit päässä, kaulassa, rinnassa, vatsassa ja raajoissa.

KOKO JA PAINO

KOKO: Ihannesäkäkorkeus uroksilla 57 cm, nartuilla 52 cm, sallittu poikkeama +3 cm.

PAINO: Ihannepaino uroksilla 25 - 28 kg, nartuilla 17 - 20 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

- hento luusto
- kapea kallo
- suippo kuono
- pehmeät tai lepakkomaiset korvat
- voimakkaasti kupera otsa
- keltaiset silmät
- löysä kaulanahka
- liian syvä tai tynnyrimäinen rintakehä
- pystyt lavat

KARJALANKARHUKOIRA

4/4

- suorat kintereet ja litteät käpälät

- takaraajojen kannukset

- valkea väri mustin läiskin sekä vähäiset sudenkarvaiset merkit

- laineikas karvapeite

- suora tai puutteellisesti kaartunut häntä.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- ylä- tai alapurenta

- herasilmät

- taitto- tai luppakorvat

- muut kuin rotumääritelmässä mainitut värit

- aggressiivisuus ihmisiä kohtaan.

HUOM: Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.